

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum sit virtus? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Iudicavit. Proceptum igitur legis naturæ homini datum de coemstione, necesse est quod ab unoquoque impletatur. Alter enim individuum conseruari non posset. sed proceptum datum de generatione respicit totam multitudinem hominum, cui necessarium est non solum quod multiplicetur corporaliter, sed etiam quod spiritualiter proficiat. Et ideo sufficiens prouideretur humanæ multitudini, si quidam carnali generationi operarentur; quidam vero ab hac abstinentia, contemplationi diuinorum videntur, ad totius humani generis pulchritudinem & salutem. Sicut enim in exercitu quidam castra custodiunt, quidam signiferunt, quidam gladiis decerant: quæ tamen omnia debita sunt multitudini, sed per unum impedit non possunt.

Ad secundum dicendum, quod ille qui abstinet omnibus delectationibus præter rationem rectam, quasi delectationes secundum se abhorrens, est insensibilis, sicut agrestis. Virgo autem non abstinet ab omnibus delectatione, sed solum à delectatione venerea: & ab hac abstinet secundum rationem rectam, vel cum est*. Medium autem virtus non secundum quantitatem, sed secundum rationem rectam determinatur, ut dicitur in 2. Ethic. * Vnde de magnanimitate dicitur in 4. Ethic. † quod est magnitudine extrema, eo autem quod, ut oportet, medius.

Ad tertium dicendum, quod leges feruntur secundum ea quæ in pluribus accidunt. Hoc autem rarer erat apud antiquos, ut aliquis amore veritatis contemplandæ, ab omni delectatione venerea abstineret, quod solus Plato legitur fecisse. Vnde non facilius quasi hoc peccatum reputaret, sed peruersi opinioni ciuium cedens, ut ibidem August. dicit*.

ARTIC. III.

Vtrum virginitas sit virtus?

Ad tertium sic proceditur. Videlicet, quod virginitas non sit virtus. Nulla enim virtus inest nisi

In corp.
art.
li. 2. c. 6.
tom. 5.
† li. 4. c. 3.
tom. 5.
Loco cit.
in arg.

734
Inf. q. 155
ar. 1. cor.
¶ ad 5.
et 4 d. 33
q. 3. a. 2.
¶ d. 49.
q. 5. a. 3.
q. 1. co. Et
2. ethi. le.
2. filio.

à natura, ut Philosoph. dicit in 2 Ethic * Sed virg * In pre,
nitas inest nobis à natura. Quilibet enim mox natus, li. to. 5.
virgo est. Ergo virginitas non est virtus.

¶ 2 Præterea, Quicumque habet viam virtutem,
habet omnes, ut supra habitum est. Sed aliqui habent
alias virtutes, qui non habent virginitatem alioquin
cum sine virtute nullus ad regnum celorum perue-
niat, nullus sine virginitate ad ipsum possit peruenire:
quod esset matrimonium damnare. Ergo virginitas
non est virtus.

¶ 3 Præterea, Omnis virtus restituitur per poenitentiam. Sed virginitas non reparatur per poenitentiam. Vnde Hieronym. dicit *; Cum cætera Deus pos-
fit, nos potest virginem post ruinam reparare. Ergo
videtur, quod virginitas non sit virtus.

¶ 4 Præterea, Nulla virtus perditur sine peccato. Sed virginitas perditur sine peccato, scilicet per ma-
trimonium. Ergo virginitas non est virtus.

¶ 5 Præterea, Virginitas coniugiatur viduitati &
pudicitia coniugalium. Sed neutrum illorum ponitur vir-
tus. Ergo virginitas non est virtus.

S E D contra est, quod Ambro. dicit in lib. de Virgi- lib. I. de
nitate*, Inuitat integratis amor, ut aliiquid de virgi- virgini-
nitate dicamus, ne veluti transitu quodam perficitur. bui, non
redditur ex fine, in quantum scilicet hoc sit ad vacan- multum
dium rebus diuinis. Materiale autem in virginitate est longè a
integritas carnis abique omni experimento veneræ
delectationis. Manifestum est autem quod ubi est
specialis materia boni habens specialem excellentiam,
ibi inuenitur specialis ratio virtutis: sicut patet in
magnificentia, que est circa magnos sumptus. Et ex
hoc est specialis virtus a liberalitate distincta, que
communiciter se habet circa omnem pecuniarum.

R 3 vium.

*Ad Eu-
stochium,
de custo-
dia vir-
ginis. in
fol. a pri-
so. 1.*

*lib. I. de
virgini-
bu, non
multum
longè a
prin. to 1
ar. 1. hu-
me q.*

vsum. Hoc autem quod est conseruare se immunem ab experimento venereæ voluptatis, habet quandam excellentiam laudis suorū hoc quod est conseruare se immunem ab inordinatione venereæ voluptatis. Et ideo virginitas est quædam specialis virtus, habens se ad castitatem, sicut magnificentia ad libe-

ralitatem.
Ad primum ergo dicendum, quod homines ex natuitate habent: id quod est materiale in virginibus, scilicet integratam carnis immunem ab experimento venereorum. Non tamen habent id quod est formale in virginitate, ut scilicet habeant propositum seruandi huiusmodi integratam propter Deum. Et ex hoc haber rationem virtutis. Vnde Augustinus in lib. de Virginitate, Nec nos hoc in virginibus prædicamus, quod virgines sunt; sed quod Deo dicuntur, pia continentia virgines sunt.

Ad secundum dicendum, quod connexio virtutum accipitur secundum illud quod est formale in virtutibus, id est secundum charitatem, vel secundum prædilectionem, ut supra habiūt est*. Non autem secundum id quod est materiale in virtutibus: Nihil enim prohibet alicui virtuoso suppetere materiam unius virtutis, non autem materiam alterius. Sicut prius etiam magnificenter. Et hoc modo alicui habenti alias virtutes deest materia virginitatis, id est, prædilectionis carnis. Tamen potest id quod est formale in virginitate habere, ut scilicet habeat in præparatione mensis prædictæ integratam conseruandam in præparatione animi habere propositum magnificenter, sumptus faciendi, si sibi competitor. Et similiter animi propositum aduersa et quanimitate tolerans, & sine hac præparatione animi non potest aliquis esse virtuosus.

Ad tertium dicendum, quod virtus perponit

c. 8. & II
in princ.
tom. 6.

q. 129. 3.
3. ad 2.